

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 17. III. – 23. III. 2014.

PON.		-----
UTO.	u 18.00 sati	+ FRANJO st. i ml. ANA i VJEKOSLAVA Samec, ZVONIMIR i ZLATA Vončina, JUSTINA Lešković, ANA i IGNAC Trempetić, ANTUN i obit. Gabrić i FRANJO Facković, PAVAO i MARICA Obad, ANASTAZIJA i JOSIP Jakušić, IGNAC i MARICA Fiolić god., TOMO Pukšec, LJILJANA Blažinović, JAGICA i ŠIMUN Sajković, RUŽICA i IVAN Blažinović, MIRA Čvorak, nakana, LUCA i MARIJAN Nikolić, VESNA i ALOJZ Golub, JOSIP i DRAGICA Vrban, JOSIP, STJEPAN i KATARINA Pekčec, ANA Pecikoza i ANKICA Šimunac
SRI.	u 18.00 sati	– zajednička
ČET.	u 18.00 sati	+ TIHOMIR Prce
PET.	u 18.00sati	+ MATE god.,SLAVA i DANE Olujčić
SUB.	u 18.00 sati	MATO
NED.	u 9.15 sati u 11.15 sati	+ ILIJA i KATA Bogić, MARINA Dolgner – župna

OBAVIJESTI:

Nastavlja se **KATEHEZE ZA ODRASLE**, u utorak Katehezu drži župnik na temu „**Molitva**“ bit u 19.30 sati u župnoj dvorani

U Srijedu **je JOSIPOVO**

Četvrtkom iza svete mise kratko Klanjanje pred **PRESVETIM**

U četvrtak u **19.00 sati susret EKONOMSKOG VIJEĆA**

Petkom **KRIŽNI PUT** u 17.15 sati

Nedjeljom **KRIŽNI PUT** u 15.00 sati od jedne do druge crkve

Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i lju dima u Bosni i Hercegovini (od 17.3.2014. do 23.3.2014.)

PRVOPRIČESNICI i KRIZMANICI imaju vjeronauk po rasporedu

Imate najnoviji broj Glas Koncila i župni Listić

www.zupa-vugrovec.com

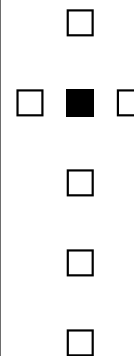
Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 550
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog

□ VUGROVEC □

godište X, broj 11(480)
16. ožujka 2014. godine

II. korizmena nedjelja (Pačista) Mt 17,1-9

U ono vrijeme. Isus uze sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegovu, te ih povede na goru visoku, u osamu, i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime. A Petar prihvati i reče Isusu: “Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.”

Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: Ovo je Sin moj ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!”

Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše. Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče. “Ustanite, ne bojte se!” Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama. Dok su silazili s gore, zapovijedi im Isus: “Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.”

Komentar:

Gospodine, povedi i mene na vrlo visoku goru, što više i dalje od ovozemnih zabrinutosti. Uvedi me, Gospodine, u svjetlo svoga lica jer mnogo je tame u meni i oko mene; treba mi novo prosvjetljenje, nova snaga, nova bjelina da bih mogao živjeti. Ti si došao u ovu našu dolinu da nas povedeš na visoku goru odakle se mogu vidjeti prave dimenzije života. Došao si dati smisao svemu što izgleda teško, besmisleno i mračno. Slušat ću te, Gospodine, i kada krenem s Tobom ponovno iz visine u nizinu, u svakodnevni život, u iste brige. Želim s Tobom sići u svoju obitelj, na posao, na ulicu, u urede gdje se čovjeka katkada ne shvaća kao osobu.

Isusovo Preobraženje na gori

U jednoj crkvi čitalo se ovo evanđelje o Isusovu preobraženju na gori Taboru i svećenik je odmah na početku propovijedi odmah uskliknuo: „Dobro nam je ovdje biti! Ostanimo ovdje zauvijek!“ A jedan mali iz prvog reda digne ruku i kaže: „Ja bi ostal, gospon velečasni, ali mama mi je rekla da se moram vratiti doma do ručka.“

Uistinu, svaka crkva ima tu ulogu brda preobraženja, gdje se čovjek osjeća malo bliže Bogu. No mali ima pravo, ne može se vječito ostati u crkvi. Kad-tad se moramo spustiti s brda, natrag u svoje životne situacije – obitelji, radna mjesta, škole, fakultete... Baš kao što se i Isus spustio s brda Tabora i nastavio svoj put prema Jeruzalemu, mjestu gdje će biti izdan, mučen i ubijen. Kad se i mi spustimo s brda, ponovno postajemo svjesni da nas čeka životni križ koji treba nositi dalje.

Nošenje križa nikada nije lijepo i ugodno iskustvo. Nošenje križa sa sobom uvijek nosi patnju, no hoće li to biti patnja prokletstva ili blagoslovljena i sveta patnja – ovisi o nama. Hoće li moja patnja biti izvor gorčine i motivacija da i druge oko mene činim nesretnima, tada je to patnja prokletstva. No ako su moje patnje mjesta milosnog susreta s Gospodinom i izvor snage da i drugima pomažem nositi njihove križeve, tada je to blagoslovljena patnja jer u njoj je prisutan sam Isus. I Isus me ne rješava patnje, ne skida križ s mojih leđa, već podupire svoja leđa i pomaže mi nositi križ. Isus trpi zajedno sa mnom i pomaže mi nositi križ kako bi me naučio da i ja drugima pomažem nositi njihove križeve. Samo takav način promatranja patnje u svijetu i mom životu daje smisao patnji. Samo takav stav čini moj križ sličnim križu Isusa Krista koji je znak nesebične ljubavi prema ljudima. Patnja nas čini usmjerenima prema drugima i pomaže nam pobjeđivati svoju sebičnost i egoizam.

Naša korizma može biti puno plodonosnija ako ne padnemo u našim korizmenim odlukama nego ako uspijemo, jer korizmena vježba odricanja i činjenja pokore nije da bi se dokazivali i pravdali pred Bogom. Korizmena odricanja su tu kako bi se približili Bogu, kako bi obnovili svoje prijateljstvo s Bogom i kako bi čuli glas s neba: ti si ljubljeni! Bog nam neprestano šalje ljubavne poruke želeći nam reći da smo ljubljeni. Što i kako ćemo Bogu odgovoriti neka svatko sam odluči.

DAROVI ZA CRKVI

1. ZORICA HAĐAR	Zlatarska 21, M. Polje	50 Kn
2. Obitelj MEŠTROVIĆ	I. Puđaka, 14 Dobrodol	200 Kn
3. Obitelj PECIKOZA	Zlatarska 52/c, Dobrodol	200 Kn

Za stepenice
1. JOŽA i NADA IVANČIĆ Kuntaš 4, Đurdekovec **2000 Kn**
Svim darovateljima iskreno hvala

Ovih dana napustili su nas:

ZVONKO BOLČEVIĆ iz Dobrodola u 58-oj god.
NENAD HRENOVIĆ iz Vugrovca u 45-oj god.
Dobri Bože uvedi ih u vječne stanove svoje

Pas pred ogledalom

Nekada davno živio je jedan kralj koji je imao ogroman dvorac, ali je taj dvorac bio dosta čudan.

Iznutra je bio prekriven ogledalima – po zidovima, podovima, stropovima, svuda na tisuće ogledala.

Jednoga dana kada nikoga nije bilo u dvorcu, odnekud dotrča neki pas i uđe u dvorac. Iznenaden nepoznatim mjestom, počeo se osvrutati oko sebe. Na svoj užas shvati da je okružen mnoštvom pasa. Bili su posvuda i bilo ih je bezbroj. S namjerom da se zaštiti od njih, pas im pokaza zube, no u istom trenutku i ostali psi pokazaše zube. On počeo režati kako bi ih zaplašio. Kao odgovor na to, svi psi oko njega počeoše režati.

Vidjevši to, pas je već bio sasvim siguran kako mu je život u opasnosti i započeo lajati. No čim je zalajao, i ostali psi počeoše lajati na njega. Što je on jače lajao, to su i oni bivali sve glasniji.

Sutradan ujutro, dvorani su našli nesretnog psa kako leži mrtav, sam samcat. Osim njega u dvorcu nije bilo nikoga. Tek milijuni ogledala kojima je bio okružen. Nitko se nije borio s njim, zato što nikoga nije ni bilo.

Ipak, on je vidio sebe u ogledalima i to ga je preplašilo do smrti. Kada se počeo boriti, odrazi u ogledalima su se također počeli boriti. Uginuo je u borbi s milijunima vlastitih odraza koji su ga opkoljavali sa svih strana.

A da je samo jednom prijateljski mahnuo repom, svi bi psi iz ogledala uzvratili i to bi bio srdačan susret.

Nepoznati autor